

Život s vírou

Texty na tento týden

Mk 8,11.12; Mt 15,21–28; L 7,1–10; Ef 2,8; Žd 11; Zj 14,12

Základní verš

„Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“ (Žd 11,1)

Kdosi řekl: „Víra je jako Wi-Fi. Je neviditelná, ale má moc spojit nás s tím, co potřebujeme.“ Není pochyb o tom, že bez víry je vztah s Bohem nemožný.

Jaká je dnes tvá víra? Otřásla se někdy v samotných základech? Možná jsi prožil něco, co tě ochromilo natolik, že sis nedokázal představit, jak dál pokračovat ve vztahu s Bohem. A možná je tvá víra právě teď jako růže – ze zeleného stonku vyrašil malý pupen, který se postupně rozvinul v krásný, barevný květ a naplnil celé okolí svou omamnou vůní. Opravdu, „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme“ (Žd 11,1). Víru si nemůžeme vytvořit sami, protože „míru víry udělil každému Bůh“ (Ř 12,3). Víra je Boží dar (Ef 2,8.9) – i věřit můžeme jen díky tomu, co v nás a pro nás koná Bůh.

Tento týden se zaměříme na otázku víry: Co dělat s pochybnostmi a nedostatkem víry? Jak podle Ježíše vypadá silná víra? A co vlastně znamená mít „Ježíšovu víru“?

Osnova lekce

Osmá lekce se věnuje víře/důvěře jako Božímu daru, který je nezbytný pro náš vztah s Bohem. Podíváme se na příklady silné i váhavé víry v evangeliích, ale i na to, jakým způsobem můžeme v našem životě překonávat pochybnosti.

- Mk 8,11.12: Farizeové – „Neuvěříme, dokud...“ (neděle)
- L 7,8.9: Římský setník – příklad opravdové víry/důvěry (pondělí)
- Ef 2,8–10: Víra jako odpověď na Boží milost (úterý)
- Žd 11: Víra jako základ duchovního života (středa)
- Zj 14,12: „Ježíšova víra“ – nejlepší obraz skutečné důvěry (čtvrtek)

DEJ MI ZNAMENÍ!

¹¹Přišli farizeové a začali se s ním přit; žádali na něm znamení z nebe a tak ho pokoušeli. ¹²V duchu si povzdechl a řekl: „Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, pravím vám, tomuhle pokolení nebude dáno žádné znamení.“ (Mk 8,11.12)

Osobní studium

Možná jsi už někdy slyšel námitku: „Kdybych viděl rozestoupené Rudé moře, padající manu nebo Ježíše uzdravujícího slepého člověka, uvěřil bych.“ A možná tě už podobná myšlenka také napadla.

Na druhou stranu – je pro nás dnes těžší nebo lehčí věřit než pro lidi v biblických dobách? Izraelci neměli k dispozici celou Bibli ani tak dlouhou historii, na kterou by se mohli ohlédnout, jako máme my. Mojžíš opakovaně zdůrazňoval, jak důležité je připomínat si Boží vedení a dobrotu (viz Dt 4,7–10; 8,2.3). Na rozdíl od Izraelců máme dnes k dispozici šest tisíc let biblické historie (viz J 20,30.31).

Každá generace chce znamení – a ani ta naše není výjimkou. Ale znamení jsou všude kolem nás. Pokud si přečteme 24. kapitulu Matouše, pochopíme, kolik Ježíšových předpovědí se již naplnilo nebo naplňuje právě teď.

I v Ježíšově době lidé požadovali znamení, že Ježíš je skutečně Boží Syn – a to i přesto, že těch znamení viděli opravdu mnoho.

Jak Ježíš reagoval podle úvodních veršů (Mk 8,11.12)?

Hádáme se s Ježíšem a pokoušíme ho tak, jak to dělali farizeové? Nutíme ho, aby si také „povzdechl“ (Mk 8,12) nad naší chabou vírou, ačkoli nám už dal všechno, co k víře potřebujeme?

„Židé však nepotřebovali znamení. Vnější důkazy jim nemohli pomoci. To, co jim chybělo, byla duchovní obnova, ne rozumové poznání.“ (DA 406; TV 258) Je možné, že i my potřebujeme duchovní obnovu – každodenní, autentické kráčení s Bohem? Možná ve skutečnosti žádné znamení nepotřebujeme, protože ho máme doslova na dosah ruky – v našich Bibliích.

Takže místo toho, aby si Ježíš musel „povzdechnout“ nad naším nedostatkem víry, vzpomeňme raději na jeho slova Tomášovi: „Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili“ (J 20,29; viz také Žd 11,1). Bůh od nás nežadá slepou víru – právě proto nám dává tolik důvodů věřit. A přesto, navzdory všem těmto důvodům, vždy zůstává prostor pro pochybnosti. Klíčem je soustředit se na to, co víru posiluje, ne na to, co ji oslabuje.

Aplikace

Jak bys během šedesáti vteřin popsal svou víru v Boha? Co ti tato odpověď říká o tvém vztahu s Bohem?

JEŽÍŠ VIDÍ NAŠI VÍRU

⁸ „Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazuji; řeknu-li některému ‚jdi‘, tak jde; jinému ‚pojď sem‘, tak přijde; a svému otroku ‚udělej to‘, tak to udělá.“ ⁹ Když to Ježíš uslyšel, podivil se, obrátil se k zástupu, který ho následoval, a řekl: „Právím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli.“ (L 7,8.9)

Osobní studium

Porovnej, jak Ježíš popisuje víru svých učedníků v Mk 4,40 a víru kananejské ženy v Mt 15,21–28.

Skutečnost, že následujeme Ježíše, znamená automaticky, že naše víra je silná. Ačkoli někteří lidé tvrdili, že věří, Ježíš rozpoznal, co je opravdu v jejich srdcích (J 2,23–25).

Přečti si L 7,1–10. Co se z tohoto příběhu dozvídáme o víře?

V Mk 9 čteme o muži, který Ježíše žádal, aby vyhnal zlého ducha z jeho syna. Ve svých pochybnostech měl jen tolik víry, aby Ježíši řekl: „Věřím, pomoz mé nedověře!“ (Mk 9,24).

Při každém z těchto setkání si Ježíš všiml víry lidí, nebo jejího nedostatku, a právě na základě víry, případně pro její posílení, konal zázraky. Stejně jako nás Duch svatý vede k víře, nepřítel spasení se snaží, abychom o Božím působení v našich životech pochybovali nebo na ně vůbec nemysleli.

„Nevěra, kterou tito lidé dříve vyznávali, má neobyčejnou moc. Semínka pochybnosti, která zasévali, budou narušovat jejich víru. V těchto chvílích nesmí polevit. Je třeba vykopat každý kořen nevěry. Jakmile jsou tyto jedovaté rostliny odstraněny, přestanou růst, protože nejsou živeny slovy ani činy. Do půdy srdce musí být zasazeny a pevně zakořeněny jen vzácné rostliny víry a lásky.“ (FW 17; VS 15)

Co můžeme dělat, když nás přepadnou pochybnosti o Bohu, jeho charakteru nebo o jeho Slově? Bůh lidský rozum neignoruje ani neobchází – vždyť nás stvořil ke svému obrazu. Proto nás zve k rozhovoru, tak jako kdysi Abrahama, Mojžíše nebo Jóna. Ve své velikosti nás vybízí, abychom překročili hranice vlastního omezeného uvažování a učili se vidět věci v širších (ba až nekonečných) souvislostech. Zároveň však platí, že nás Bůh nekonečně přesahuje – a tak musíme v pokoře přijmout, že některé skutečnosti nikdy zcela nepochopíme.

Aplikace

Zamysli se nad logickými důvody, které máš pro svou víru. Kdy ti logika už nestačí a potřebuješ se opřít o pevnou a rozumnou víru?

VÍRA NENÍ POCIT

⁸Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. ¹⁰Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2,8–10)

Osobní studium

Ježíš řekl, že kdybychom měli víru alespoň jako zrnko hořčice, dokázali bychom přenášet hory (Mt 17,20). Pokud jsi někdy viděl hořčičné zrnko, víš, že není velké. Přesto i tak malá víra může přinést obrovskou změnu. Víra je tedy nesmírně důležitá a mocná – může vést k činům, které přesahují lidské možnosti. A stejně jako z hořčičného zrnka vyrostle velký strom (Mt 13,31.32), měla by i naše víra růst a nemá zůstat stejná.

Abychom mohli navázat vztah s Bohem, potřebujeme určitou „míru víry“, kterou však přijímáme jako dar (viz Ř 12,3).

Co se dozvídáme z textu (Ef 2,8–10) o úloze víry ve spasení? Proč člověk nemůže oprávněně říct: „Nemám víru, protože mi ji Bůh nedal“?

Nejprve si potřebujeme uvědomit, že víra není hmotná věc. Je to lidská odpověď na působení Ducha svatého. Bůh je milostivý Stvořitel, který nás působením Ducha svatého přitahuje k sobě, pokud mu to dovolíme (Jr 31,3). Jsme spaseni vírou – a tato víra

je odpovědí na Boží milost, kterou jsme přijali díky Ježíšově oběti. Právě v tom spočívá podstata našeho vztahu s ním.

Při uvažování o víře je také důležité si uvědomit, že víra není pouhý pocit: „Mnozí neprojevují víru, přestože mají výsadu a povinnost ji projevovat. Často čekají na pocit, který jim víra může přinést. Víra ale není pocit. [...] Máme projevovat svou víru, zatímco radostný pocit a požehnání jsou na Bohu, který nám je dává.“ (EW 72)

Někteří lidé mohou mít pocit, že nemají víru, protože se necítí být Bohu blízko nebo se jim nedaří žít tak, jak by jako křesťané chtěli či měli. Víra však znamená spoléhat na Boha a důvěřovat mu – nejen v dobrých časech, ale i v temnotě, uprostřed bouře nebo tehdy, když nedokážeme plně pochopit, co se v našem životě děje.

Pocity by nikdy neměly ovládnout naši duchovní zkušenost ani náš vztah s Bohem. Právě ve chvílích, kdy si myslíme, že jsme od Boha vzdáleni, potřebujeme svou víru vědomě použít a volat k němu – podobně jako otec v Mk 9,24.

Aplikace

Vyhledej si následující biblické verše a přijmi je jako osobní vyjádření víry, které může posílit tvůj vztah s Bohem: Žd 12,1.2; 2Pa 15,7; Ř 3,23–26; L 7,50. Zkus dnes tyto texty začlenit do své modlitby.

PŘÍKLADY VÍRY

¹Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. ²K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. ³Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného. [...]

⁶Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. (Žd 11,1–3.6)

Osobní studium

Věnuj dnes čas studiu 11. kapitoly Listu Židům. Nejprve si ji přečti nahlas celou. Potom se k ní vrať, čti ji podruhé a zapiš si, co tě napadá jako odpověď na následující otázky:

- Přečti si znovu 1. verš. V co dnes doufáš, i když to ještě nevidíš? (Mysli jak na své bezprostřední potřeby, tak na své touhy přesahující do věčnosti.)
- Jakou roli sehrála víra při tvém obrácení? Jakou roli hraje dnes ve svědectví tvého života?
- Přečti si znovu 3. verš o Bohu a stvoření. Proč by mělo být snadné uvěřit v existenci Boha Stvořitele?
- Přečti si 6. verš a vlastními slovy vystihni jeho hlavní poselství.
- Verše 7 až 40 popisují životy různých biblických postav. Proč je právě víra ústředním prvkem, který ukazuje na sílu jejich vztahu s Bohem?

Víru potřebujeme, abychom mohli Boha poznávat a prožívat s ním živý a hluboký vztah. Jak můžeš posílit svou víru nebo povzbudit někoho, jehož víra kolísá? Zde je několik podnětů:

I malá víra (jako hořčičné semínko) je silná a stačí k tomu, abychom mohli začít budovat vztah s Bohem (Mt 17,20). Pokud jsme ochotní s ním spolupracovat, Bůh nám pomůže růst.

Víra pramení ze slyšení Božího slova, které k nám promlouvá skrze Bibli (Ř 10,17). Rozhodni se, že budeš Písmo studovat každý den.

Pros Boha, aby posílil tvou víru (L 17,5). Stejně jako otec, který přišel k Ježíši se svým synem a se slzami volal: „Věřím, pomoz mé nedověře“ (Mk 9,24), i my můžeme přiznat svou slabost a prosit Boha, aby naši víru posílil.

Víra a pochybnosti mohou existovat vedle sebe (Mk 9,24). Neodcházej od Boha jen proto, že máš otázky nebo prožíváš nejistotu. Písmo nás vybízí, abychom pracovali na svém spasení (Ep 2,12–16). Jde o to, abychom posilovali svou vlastní víru a nebyli jako pošetilé družičky, které si chtěly půjčit olej od rozumných (Mt 25,8).

Buď otevřený působení Ducha svatého ve svém životě a pros o jeho vedení.

Žij svou víru naplno. Nezapomeň, že víra není pocit, ale rozhodnutí důvěřovat. Bůh je s námi, i když ho nevidíme a když kolem sebe vnímáme jen tmu (2K 5,7).

Aplikace

Zazpívej píseň č. 34 „Věrný a stálý jsi“ a přemýšlej o jejich slovech jako o vyjádření své vděčnosti za Boží věrnost.

JEŽÍŠOVA VÍRA

Zde je ukáze vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a Ježíšovu víru. (Zj 14,12; ČSP)

³⁹Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ [...] ⁴²Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“ (Mt 26,39.42)

Osobní studium

Jak se dějiny tohoto světa blíží k závěru, část poselství tří andělů popisuje Boží lid, který zachovává Boží přikázání a má Ježíšovu víru.

Co znamená „Ježíšova víra“ ve verši Zj 14,12 (ČSP)?

Při pohledu na to, jak adventisté sedmého dne rozuměli ospravedlnění z víry, zjistíme, že v 90. letech 19. století se v církvi sjednotilo chápání Ježíšovy víry a poselství tří andělů. Zatímco církev do té doby kladla důraz především na zákon, právě v tomto období se přiklonila k tak potřebnému důrazu na evangelium.

Ellen G. Whiteová to shrnula následovně: „Byla hlášána Boží přikázání, ale víra Ježíše Krista nebyla adventisty sedmého dne šířena jako stejně důležitá, ačkoli zákon a evangelium jsou nerozlučně spojeny.“ (3SM 172)

Přestože Žd 11 mluví o zbožných lidech se silnou vírou, nikdo z nich neměl víru srovnatelnou s Ježíšem.

Přečti si text Mt 26,36–42. Co se z tohoto textu dozvídáme o Ježíšově víře v klíčové chvíli jeho zápasu?

Mít Ježíšovu víru neznamená jen to, že poslušností vůči jemu a jeho Slovu budeme napodobovat víru, kterou měl v Boha on, ale také to, že budeme mít živou a aktivní každodenní zkušenost s Ježíšem. Znamená to vědět a přijmout, že bez toho, aby se Ježíš stal tím nejdůležitějším v našem životě, nemůžeme mít spásný vztah s Bohem.

Mít Ježíšovu víru znamená, že Ježíš přebývá v nás. Tak je jeho víra v našich srdcích, protože Ježíš je pravým základem naší víry. Někdy může být naše víra slabá a křehká. Ale Ježíš nás vykoupil (Zj 5,9) a my můžeme mít jeho víru, která se zrcadlí v naší vlastní zkušenosti a kterou zároveň všichni, kdo věří, přijímají jako dar.

Aplikace

Jak moc toužíš po Ježíšově víře? Pokorně pros Boha, aby ti ji dal, a odvolej se na text Žd 11,6 jako na svou osobní modlitbu: „Pane, bez víry není možné se ti líbit. Přicházím k tobě a věřím, že jsi a že mě odměníš, když tě budu usilovně hledat. Spoléhám na tvoji milost.“

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Jsme ospravedlněni (je nám odpuštěno a jsme a smířeni s Bohem) vírou (Ř 5,1). A zároveň jsme i posvěceni (dostáváme moc být jako Ježíš) vírou (Sk 26,18). Když pozveme Ježíše do svého života, stáváme se vírou i Božími dětmi (J 1,12). Žijeme vírou v Božího Syna (Ga 2,20).

„Nikdo není zdánlivě bezmocnější, ve skutečnosti však neporazitelnější, než člověk, který cítí svou prázdnotu a plně spoléhá na zásluhy Spasitele. Modlitbou, studiem Božího slova a vírou v stálou Boží přítomnost může i ten nejslabší člověk žít ve spojení s živým Kristem, který ho uchopí svou pevnou rukou a už ho nikdy nepustí.“ (MH 182; ŽNP 90)

„Jejich víra by byla musela být posílena upřímnou modlitbou, postem a pokorou srdce. Museli by se zřítci svého „já“ a nechat se ovládnout Duchem svatým a Boží mocí. Člověk se musí opravdově a vytrvale modlit k Bohu ve víře, která jej vede k úplné a bezvýhradné odevzdanosti Pánu a jeho dílu. Jen tak může získat pomoc Ducha svatého v boji proti vládcům a temným mocnostem tohoto světa i proti zlým duchům v nebesích.“ (DA 431; TV 276)

Otázky k rozhovoru

1. *Kterých pět hlavních bodů je zdůrazněno v citátu výše, pokud jde o spolupráci s Duchem svatým v boji proti nepříteli?*
2. *Jakou roli hraje v tomto boji víra?*
3. *Jakou roli hraje víra ve vašem životě právě teď?*
4. *Přečtěte si Žd 10,23. Proč je důležité pevně se držet svého vyznání víry?*
5. *Uvažujte o skutečnosti, že když se cítíme bezmocní, je to pro nás příležitost spolehnout se více na Ježíše.*

Shrnutí

Bůh dává každému člověku určitou míru víry jako základ pro vztah s ním. Ježíš, Původce a Dokonavatel naší víry, nám ukázal skutečnou moc víry. Když je naše víra malá a přicházíme s pláčem, prosbou a odevzdaným srdcem, Bůh bude v našich životech konat zázraky (viz Jr 31,2–4.9.11.12). Povede nás po svých přímých cestách, abychom neklopýtali a byli naplněni klidem. Ježíš je dokonalým příkladem ve všem. Když máme Ježíšovu víru, je zřejmé, že jsme jeho lidem v době konce.